Călăuza mecanicului

On Octombrie 12, 2010

Direcționează-ți pașii spre o cale mai bună, reevaluând felul cum îți clarifici principiile de conducere.

În captivantul roman polițist „ *Zece negri mititei* " al celebrei scriitoare Agatha Christie, criminalul, după ce a reușit să-și pună în aplicare minuțiosul plan diabolic, acela de a-i omorî pe toți invitații săi de pe insula Negrului, a scos la iveală printr-o scrisoare anonimă modul în care s-au petrecut lucrurile: cum a reușit să-i omoare pe fiecare în parte, cu câtă iscusință, viclenie și meșteșugire a acționat pe tot parcursul acelor câteva zile, modul în care și-a ascuns, cu foarte mare grijă și atenție adevărata identitate - modul în care și-a jucat rolul, cu câtă măiestrie și îndemânare i-a păcălit pe toți, negreșit, pe absolut toți.

Mărturisirea lui, care urma să fie închisă într-o sticlă sigilată și azvârlită în valurile mării, înainte de a-și pune singur capăt zilelor într-un mod cu totul și cu totul original, se încheie cam așa:

„Ambiția mea a fost să inventez o crimă misterioasă, pe care nimeni să n-o poată rezolva. Dar niciun artist, îmi dau seama acum, nu se mulțumește numai cu asta. Există o dorință firească de celebritate care nu poate fi negată. Am, o mărturisesc cu toată umilința, o dorință omenească vrednică de disprețuit – vreau ca cineva să știe cât de deștept am fost…"

Leadership: Ești în stare să-ți găsești adevărata autoritate interioară într-o permanentă determinare exterioară care poate să contribuie la identificarea cauzei unei viziuni capabilă să devină vocație?

Această poveste, splendidă prin intriga pe care o dezvoltă, prin jocul excepțional jucat de criminal, a cărui identitate abia la sfârșit este dezvăluită, ne reamintește un lucru simplu. Că oamenii cu cea mai mare influență pot să obțină în realitatea de zi cu zi o extraordinară performanță, și asta doar vrând să arate cât de iscusiți sunt în a-și folosi mintea. De fapt, această provocare de a-ți folosi mintea în cel mai iscusit mod posibil este forța unei autorități interioare care îți spune constant să fii cât mai funcțional, cât mai autentic, cât mai influent în raport cu ceilalți oameni.

Dar fiecare om cu influență își joacă rolul conform caracterului său, conturându-și personajul într-o manieră ideală viziunii sale. Acest criminal, prin profesionalismul cu care și-a conceput și și-a dus la îndeplinire planul, acest "lider" prin puterea lui de a face reguli, prin caracterul lui puternic (dar distrugător), prin puterea lui de a induce celorlalți o anumită stare, a avut fără îndoială acea încredere în puterea lui personală pe care știa s-o mânuiască cu precizia unui ceasornic.

El este un bun exemplu, mai întâi al puterii gândului – căci gândul îți dirijează faptele, apoi al puterii imaginației – căci imaginația îți creează viziunea. Dar poate oare mecanicul dintr-un astfel de om să descopere locul unde zace ascunsă rotița care, pusă în mișcare, să prilejuiască succesul total, acela de lungă durată? Nu. Nu poate. Sau poate, dar numai până la un anumit punct.

Dar, atenție ! Determinarea exterioară care poate să contribuie la identificarea cauzei unei viziuni capabilă să devină vocație este provocarea de a demonstra celorlalți oameni că ești mult mai presus ca ei, ceea ce poate duce la depășirea limitelor oricărei imaginații normale. De fapt, cauza unei viziuni capabilă să devină vocație poate fi o ocazie de a-ți testa

inteligența într-un mod original, dar totodată poate fi și o ocazie de a-ți extinde gândirea prin reevaluarea convingerilor despre sine.

Leadership: Poți să fii arbitrul propriului tău caracter prin identificarea cauzei unei imagini de sine care îți corectează automat erorile de gândire săvârșite printr-o concentrare asupra sentimentelor care îți alimentează vanitatea?

Cineva a spus: *"Adevărata mărime și noblețe a unui om este măsurată prin puterea lui de a-și supune simțămintele, și nu de puterea simțămintelor sale de a-l supune pe el."*

Așa cum un arbitru este obligat - prin comportarea sa - să reamintească necontenit echipierilor limitele permise de regulament și de etica sportivă, tot așa și tu, ca să-ți ridici nivelul de noblețe – ce face din tine un om cu adevărat valoros, trebuie să-ți reamintești ție însuți limitele permise de etica umană, și să nu încalci niciodată regulile absolut necesare unei bune funcționări – în conformitate cu modelul de leadership impus de ceilalți. Ca să ceri mai mult de la ceilalți, mai întâi trebuie să ceri mai mult de la tine - prin puterea ta de a-ti supune simțămintele. Ca și arbitru al propriului tău destin, trebuie să fii capabil să oprești jocul dintre bine și rău atunci când latura ta negativă este zdrobitoare în defavoarea celorlalți.

Tu ești un exemplu pentru ceilalți? Ca lider, ești mai întâi de toate adept al marilor principii care călăuzesc și reglementează conduita în relațiile interumane? Îți cultivi potențialul în lumina simțămintelor celorlalți? Care consideri că este aspectul negativ al potențialului tău?

Imaginea de sine care îți corectează automat erorile de gândire are ca substrat reflectarea ta într-o conștiință care a descoperit tristețea pe care o dă (adesea) avântul dorinței de validare și afirmare a inteligenței.

Nu uita că sentimentele care îți alimentează vanitatea, precum dușmănia, aroganța sau grandomania, sunt de fapt niște nevoi izvorâte dintr-o frustrare, și ele nu fac altceva decât să te agațe și să te coboare în starea de încordare și stres. Auto-vinovația te va distruge în cele din urmă, te va măcina până când nu va mai rămâne nimic din tine.

Călăuza mecanicului este de fapt drumul către tine însuți, care te ajută să îți reconstruiești și să îți fortifici bazele leadershipului. Dar pentru asta trebuie să identifici exact acea "rotița problemă" care îți indică greșit nivelul caracterului tău, și s-o repari înainte ca întreg mecanismul să se deterioreze.

Concluzie: Ca lider trebuie să discerni binele de rău, deci trebuie să-ti clădești principiile pe o etică și o deontologie stabilite de "normalul" societății umane. Ideile și viziunea ca și comportamentul trebuiesc orientate spre limita superioară a "normalului" stabilit și definit de societatea umană prin diferite dispoziții legale dar și de acel bun simț învățat de la predecesorii noștri, care trebuie să fie adevărate călăuze ce ne direcționează pașii pe calea adecvată spre atingerea unui scop benefic pentru toți.

Direcționează-ți pașii spre o cale mai bună, reevaluând felul cum îți clarifici principiile de conducere.

Source: https://neculaifantanaru.com/calauza-mecanicului.html